

ZÁVĚREČNÁ POZNÁMKA

Série poselství „MDCh“ na celý měsíc tímto končí. Rád bych se s vámi nyní podělil o pár slov povzbuzení, abyste mohli plněji poznávat a projevovat odvahu a odhodlání, až bude Kristus ve vás povstávat jako řeka přetékaající přes břehy vašeho každodenního života.

Jedna duchaplná poznámka, kterou jeden můj věrný přítel před lety vyslovil, krásně vyjadřuje Jana 3:16 a každým dnem se mi ukazuje pravdivější a pravdivější: „Bůh nás zcela jistě miluje takové, jací jsme; stejně tak jistě nás miluje natolik, že nás nechce nechat takové, jací jsme.“

Můj drahý sourozenče v Kristu, nenechej Božího nepřítele, aby ti dál bránil zaujímat tvé místo v Božím díle neustálým odkazem na tvé selhávající chování v minulosti anebo prohnáním zneužíváním Božích slov v současnosti. Odvrát se od něj a soustavně mluv se svým Otcem, který hovoří o tom, že Jeho vlastní život je již nyní v tobě přítomen, aby mohl v tobě i skrze tebe dál růst jako ukázka a přehlídka Jeho věčné slávy.

Neboť je to sláva našeho nekonečného Stvořitele, který je přesto tak pokorný, že se mu zalíbilo přebývat v konečných stvořeních, jenž se navíc, na rozdíl od Jeho svatých andělů, kdysi proti Němu vzbouřili. Co jiného můžeme udělat, když Ho takto poznáme, než opakovaně přitakat a vroucně se modlit slovy: „Ano, Pane, buď vůle Tvá, přijď království Tvé“. Pak může přijít cokoli, protože všechno ostatní ztratí svou váhu a lesk.

A tak můj Ježíši, přijď rychle. Dnes. Tady. Ve mně. Právě teď.

Amen

*Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci,
Hospodine, má Skálo, Vykupiteli můj!*

Žalmy 19:15